

PORTVGALLIA.

II

C 3

HISPALENSIS Ecclesiæ Diœcesis in ea Hispaniæ Provincia continetur, quæ cunctas diuite cultu & quodam fertili ac peculiari nitore præcedit. Beticam veteres à Betis fluo, recentiores, Vandalicam, à Vandalo eam posteriori seculo occupantibus, vocarunt. Cuius quidem conuentus omnium Regionum atque cōuentuum Hispaniæ, cum frequentia & ciuitate populorum, tum diuinitus, & beata rerum omnium copia felicissimus iure censemur, fidem etiam accipientibus Græcorum carminibus, qui Elyrias amoenitates & delicias huic traxi adsingunt, qui Oceano occiduo obiectus est: longè latèque patet hoc territorium in ducenta fermæ egregia oppida, viciis quamplurimis non annumeratis, ut unus hic conuentus pluribus oppidis iuridicus nunc sit, quam omnes quatuor simul in ea provincia fuere: quos auctore Plinio c. l. x. v. tantum iura dedisse constat. Nam quota pars hæc fuerit; si centum pagorum millia accenseantur quæ à diu Ferdinandῳ Rege in Hispanensi agro quiem Axarafium Arabes vocarunt, cum ipsa vrbe in fidem recepta sunt; Sed ea expulsis Barbaris magna ex parte desolata sunt: limites autem ut ab antiqua conuentuum descriptione multum recessere, ita ad Vambæ regis formulam cunctis Hispaniæ ecclesijs præscriptam propriūs accedunt, habet enim hæc Diœcesis ab Ortu Cordubense territoriū, ab Occasu Algarbiorum fines; qua Septentrionem spectat, eam Lusitanæ ditionem attingit, quæ diuī Iacobi magistratus appellatur, cetera verò Meridiem versus Gaditano cōuentu, & Oceanō clauditur. Oppida in ea præcipua quamplurima sunt, imprimis ipsa vrbs regia Hispalis amplissimo atque amoenissimo situ, & pulcherrimo murorum ambitu ad Betis oram posita. Betis ex saltu Tygensi ortus, & egregia adoptatæ provinciæ vrbes præterlapsus, iam inde ab hac illustrissima colonia olim Romulea cognominata, nauigabili & pisco so alueo ad Gadiatum Oceanum per sexaginta passuum millia decurrit, ripis utrimque oliuetis, vineis, & mira hortorum amoenitate florentibus, & iucundissimo citriorum odore fragrantibus.

